

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Fkf.330/2011/14.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. év május hó 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 12.Fk.99/2009/53. számú ítéletét I. r., II. r. IV. r. és VI. r. vádlottakkal szemben megváltoztatja.

II. r. vádlott a terhére rótt Btk. 170. § (1) és (4) bekezdés I. fordulata szerinti testi sértés büntettét társtettesként követte el.

A VI. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani.

II. r. vádlott az 1. sértett magánfélnek megítélt kártérítéssel összefüggő le nem rótt illeték fizetési kötelezettségének mértékét 7.100,- (hétezer-egyszáz) forintra pontosítja.

A vádlottakat egyetemlegesen terhelő le nem rótt illeték összegét 19.700,- (tizenkilencezer-hétszáz) forintra pontosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II. r., IV. r. és VI. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 6.000,- (hatezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság a 2011. év június hó 24. napján kihirdetett 12.Fk.99/2009/53. számú ítéletével I. r. vádlottat testi sértés büntette (Btk. 170. § (1) és (5) bekezdés I. fordulat), 2 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés) és társtettesként elkövetett rongálás büntette (Btk. 324. § (1)

és (3) bekezdés a/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 4 év 6 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

Elrendelte továbbá a Gödöllői Városi Bíróság 13.B.11/2008/6. számú ítéletével kiszabott 10 hónap börtönbüntetés és a Váci Városi Bíróság 5.B.484/2006/13. számú ítéletével kiszabott 1 év 2 hónap börtönbüntetés végrehajtását.

Ellenben 1 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntette, valamint 1 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete miatt emelt vád alól az I. r. vádlottat felmentette.

II. r. vádlottat testi sértés büntette (Btk. 170. § (1) és (4) bekezdés I. fordulat), 4 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés) és társtettesként elkövetett rongálás büntette (Btk. 324. § (1) és (3) bekezdés a/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

A II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

III. r. vádlottat társtettesként testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés), társtettesként elkövetett garázdaság büntette (Btk. 271. § (1) és (2) bekezdés a/ pont) és társtettesként elkövetett rongálás büntette (Btk. 324. § (1) és (3) bekezdés a/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

Ellenben 1 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntette, valamint 3 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette.

Mihály IV. r. vádlottat 2 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés), társtettesként elkövetett garázdaság büntette (Btk. 271. § (1) és (2) bekezdés a/ pont) és társtettesként elkövetett rongálás büntette (Btk. 324. § (1) és (3) bekezdés a/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Egyben elrendelte a Váci Városi Bíróság 5.B.484/2006/13. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtását.

Ellenben 1 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntette és 2 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette.

VI. r. vádlottat 2 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés), társtettesként elkövetett garázdaság büntette (Btk. 271. § (1) és (2) bekezdés a/ pont) és társtettesként elkövetett rongálás büntette (Btk. 324. § (1) és (3) bekezdés a/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 1 év 2 hónap fiatakorúak fogházára és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Egyben elrendelte a Balassagyarmati Városi Bíróság 6.Fk.415/2007/5. számú ítéletével kiszabott 1 év fiatakorúak fogháza büntetés végrehajtását.

Ellenben 1 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntette és 2 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett továbbá az elsőfokú bíróság kártérítési igényről, valamint a bűnjelekről, melyek közül az elkövetési eszközöket elkobozta, míg az egyéb értéktelen tárgyak lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el.

A bűnügyi költség megfizetésére külön-külön kötelezte az elsőfokú bíróság a vádlottakat, illetve a fennmaradó költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I. r., II. r., III. r., IV. r. és VI. r. vádlottak és védőik elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, így az V. r. vádlott vonatkozásában az ítélet első fokon jogerőre emelkedett.

III. r. vádlott a másodfokú eljárásban beszerzett halotti anyakönyvi kivonat szerint 2012. év május hó 29. napján elhalálozott, ezért vele szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az 1.Fkf.330/2011/12. számú végzésével az ítéletet hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.818/2011/1. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - a bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy a Pest Megyei Bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a tényállását a bizonyítékok mérlegelésével, megalapozatlansági hibáktól mentesen állapította meg és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A vádlottak és védőik által bejelentett felmentést célzó fellebbezés a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadja, amely a megalapozott tényállás mellett eredményre nem vezethet. Okszerűnek tartotta a vádlottak bűnösségére vont következtetést és törvényesnek a cselekmények minősítését.

A hiánytalanul számba vett bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte, így egyik vádlott sem esetében sem indokolt a büntetések lényeges enyhítése.

Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság ítéletét hagyja helyben azzal, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés büntetések végrehajtásának elrendelését - elévülés miatt - mellőzze.

A IV. és VI. r. vádlott meghatalmazott védője írásban is indokolta a fellebbezését.

A védő álláspontja szerint a perrendi szabályok betartásával lefolytatott eljárást követően az elsőfokú bíróság a tényállást megalapozatlanul állapította meg, így tényből tényre tévesen következtetett és az iratok tartalmának sem felelt meg az elsőfokú ítélet. A megalapozatlansági okokat kiküszöbölhetőnek tartotta a másodfokú eljárásban, melynek eredményeként bizonyítottság hiányában kérte felmenteni a két vádlottat.

Kihangsúlyozta, hogy a IV. r. és VI. r. vádlott következetesen úgy nyilatkozott, hogy nem voltak a helyszínen, csakúgy, mint az V. r. vádlott, akit szintén felismerni véltek a sértettek, mint támadójukat, azonban az V. r. vádlottat az elsőfokú bíróság felmentette.

Álláspontja szerint a cselekmény tényleges elkövetői és a sértettek véletlenszerűen találkoztak össze és a vádlotti oldalról mindössze az I. és II. r. vádlott, valamint egy ismeretlenül maradt személy vett részt a bántalmazásokban.

A védenői azért sem lehetettek ott az elkövetésnél, mivel a sértettek által megnevezett Fiat személygépkocsi egy szemtanú és a vádlottak szerint sem volt a helyszínen.

Emellett a sértettek olyan konkrétumokat sem tudtak megjelölni, hogy a IV. és VI. r. vádlott miként bántalmazta őket. Ráadásul a sértetti vallomásokban több ellentmondás is felfedezhető volt.

A IV. és VI. r. vádlott védője a nyilvános ülésen fenntartotta az írásbeli fellebbezését, kiemelve a tanúk vallomásaiban lévő ellentmondásokat, azt, hogy a IV. és VI. r. vádlottakhoz nem köthető konkrét bántalmazás, illetve sérülés, és a helyzetük hasonlatos az V. r. vádlottéhoz, emiatt ezen két vádlottat is fel kellett volna menteni.

Az I. és II. r. vádlott meghatalmazott védője a nyilvános ülésen elsődlegesen a Be. 376. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, mivel az ítélet - álláspontja szerint - a Be. 351. § (2) bekezdés a/, b/ és c/ pontjai szerint megalapozatlan és a megyei bíróság részben indokolási kötelezettségének sem tett. Mindezen megalapozatlansági okok a másodfokú eljárásban nem küszöbölhetők ki.

A védő megalapozatlannak tartotta azon megállapításait az ítéletnek, hogy miként került a helyszínre a III. r. vádlott gépkocsival, illetve ellentmondásosnak és

pontatlannak tartotta a helyszínen jelen lévő személyek számát, annak meghatározását.

Kiemelte a sértetti közrehatást, mivel a helyszínen lévő sértett ahelyett, hogy a rendőrségnek szólt volna - amennyiben támadástól tartott - ehelyett a további sértettektől kért telefonon segítséget, elmélyítve ezzel a konfliktust.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta kellően a vádlotti védekezést, az esetleges jogos védelmi helyzetet a sértetti közrehatásra figyelemmel és hiányolta, hogy az I. és II. r. vádlottak sérüléseit szakértő nem vizsgálta, mivel annak eredménye kihatással lehet a vádlottak, illetve a sértettek szavahihetőségére is. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság csak az egyik oldalt vizsgálta, az értékelése egyoldalú volt.

Vitatta továbbá a szűrés megállapíthatóságát, azt, hogy az I. r. vádlott szűrt volna, erre nézve többféle vallomás is volt, és az elsőfokú bíróság nem adta elfogadható indokát annak, hogy miért azt a verziót fogadta el, hogy az I. r. vádlott szűrt. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint mindössze a vallomásokat sorolta, de nem adott magyarázatot arra, hogy melyiket miért tartotta valósnak. Az orvosszakértői véleményt is megkérdőjelezhetőnek tartotta, ellentmondásosnak, amely alapján valójában nem lehet eldönteni, hogy hogyan történt a szűrés kivitelezése.

A rendőri jelentésben foglaltak pedig erre vonatkozóan bizonyítékként nem értékelhetők.

Másodlagosan - a megalapozatlansági okok korrigálása esetén - bizonyítottság hiányában történő felmentésre tett indítványt, míg harmadsorban a büntetés enyhítését kérte, hivatkozva egyebek mellett az időmúlásra, illetve a belső arányosságra is.

A II. r. vádlott utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a sértettek kezdték a cselekményt, ő csak visszaütött. A IV. és VI. r. vádlott fenntartotta, hogy nem voltak ott a helyszínen.

Az I. r. vádlott írásban bejelentette, hogy nem kíván részt venni a nyilvános ülésen, távolléte nem akadályozta annak megtartását.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok alapján eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel teljes terjedelmében felülbírált, kivéve - a (2) bekezdés értelmében - a jogerős felmentő rendelkezéseket, melyeket fellebbezéssel nem támadtak.

Ennek során megállapította, hogy a Pest Megyei Bíróság a perrendi szabályokat az eljárásában maradéktalanul megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelési körébe vonta és

kellő részletességgel megindokolta, hogy mit mért fogadott el, illetve vetett el a mérlegelő tevékenysége során.

A védői érveléssel szemben az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenysége nem volt egyoldalú, ez egyebek mellett abból is következik, hogy az V. r. vádlott esetében felmentő rendelkezés született, de ugyancsak részfelmentő rendelkezéseket hozott a további vádlottak vonatkozásában is az elsőfokú bíróság. Ekként a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségét csak azon bűncselekményekben állapította meg, amelyek a rendelkezésre álló bizonyítékokat alapján kétséget kizáróan megállapíthatók voltak. Egyebekben a Be. 4. § (2) bekezdésében foglalt azon alapelvet, mely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére, érvényesítette az elsőfokú bíróság.

A vádlotti védekezések szerint az I. és II. r. vádlott bár a helyszínen tartózkodott, azonban a sértettek voltak, akik őket megtámadták.

A IV. és VI. r. vádlottak pedig úgy nyilatkoztak, hogy a helyszínen sem tartózkodtak.

Ezen vádlotti védekezéseket az elsőfokú bíróság megalapozottan vette el a bizonyítékok értékelése során, amely nem csupán annyiból állt, hogy felsorolta a bizonyítékokat. Ellenkezőleg, részletesen számot adott mérlegeléséről.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából az is kiderül, hogy észlelte a tanúvallomások ellentmondásait is, azokra részletesen kitért és azok jelentős részét fel is oldotta. A következtetései logikailag is helytállóak voltak.

A nagyszámú vádlottat és sértettet érintő garázda jellegű cselekmények esetén tipikusnak mondható, hogy nincs olyan résztvevője a cselekménynek - bármelyik oldalt tekintve -, aki annak minden részletéről összefüggően be tudna számolni és különösen ritka, hogy több személy is minden részletében megegyező vallomást tegyen.

Az elsőfokú bíróság az ügy jellegéből, körülményeiből fakadó nehézségek ellenére megfelelően látta át a terhelő tanúvallomások lényegét, azokat helytállóan vette össze az egyéb bizonyítékokkal, így az igazságügyi orvosszakértői véleménnyel, a helyszíni szemle adataival, az egyéb okirati bizonyítékokkal, stb.

Az igazságügyi orvosszakértő a szakvéleménye kiegészítésével, a további lehetséges elkövetési mód közlésével nem került ellentmondásba a korábbi megállapításával, arra is választ adott, hogy a két sértett által korábban bemutatott elkövetés nem zárja ki egymást, azok lényegében hasonlóak. Ellenben egyértelműen kizárta az I. r. vádlott által előadottakat, illetve akár a gépkocsiba benyúlva történő szúrást is. Az orvosszakértői vélemény aggálymentes terhelő bizonyíték volt.

Nem volt szükséges további szakértői bizonyítás felvétele az I. és II. r. vádlottak szavahihetőségének vizsgálata kapcsán sem (az általuk elszenvedett sérülésekre vonatkozóan), figyelemmel a vallomásaik nyilvánvaló elfogadhatatlanságára.

Azon esetekben pedig, ahol az elsőfokú bíróság - ahogyan arra az ítéletábra fentebb már utalt - nem látta elegendőnek a rendelkezésre álló terhelő adatokat, illetve nem lehetett feloldani az esetleges ellentmondásokat, felmentő rendelkezéseket hozott.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéletábra megállapította, hogy a Pest Megyei Bíróság mérlegeléssel megállapított tényállása megalapozott volt, azt mindössze kisebb körben kellett kiegészíteni a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára alapítottnak, a személyi részt illetően:

- II. r. vádlott havi jövedelme 61.500,- forint, közhasznú munkát végez a pilisi erdészetnél.
- IV. r. vádlott közhasznú munkásként a váci erdészetnél dolgozik, a havi jövedelme 62.000,- forint, jelenleg két gyermek eltartásáról gondoskodik, nagypapját is segíti, támogatja.
- VI. r. vádlott eltartási szerződést kötött, annak tesz eleget, egyebekben már két gyermek eltartásáról gondoskodik, gyese van, a támogatás 52.000,- forint (a másodfokú eljárásban közöltek alapján).
- A történeti tényállási részét illetően a 10. oldal harmadik bekezdésében azt is fel kell tüntetni, hogy a szúrás nagy erejű volt (az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján az ítélet indokolásának 33. oldaláról átemelve, mivel azt a tényállásban is rögzíteni kell).

Ezen kiegészítésekkel a tényállás megalapozott és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt megalapozatlansági hibáktól, így a másodfokú eljárásban irányadó és a felülbírálat alapját képezi.

Ehhez képest a védelmi fellebbezések, a megalapozott tényállás mellett felülmérlegelésre irányultak, így eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette a terhükre megállapított bűncselekményeket.

Azt mindössze annyiban kell pontosítani, hogy az irányadó tényállás szerint - ítélet 9. oldal negyedik bekezdés, valamint 11. oldal ötödik bekezdés - II. r. vádlott és ismeretlen társa együtt bántalmazta 1. sértettet, aki emiatt 8 napon túl gyógyuló sérülést szenvedett el, ezért ez a cselekmény is tártettesként elkövetett, a II. r. vádlott terhére megállapított további bűncselekményekhez hasonlóan.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során figyelembe veendő súlyosító és enyhítő körülményeket megfelelően számba vette és azokat a cselekmények tárgyi súlyához és az elkövetők személyében rejlő társadalomra veszélyességhez mérten helytállóan értékelte, a másodfokú bíróság a büntetés kiszabással egyetértett.

Emellett a felfüggesztett szabadságvesztés büntetések végrehajtását is el kellett rendelni, ahogyan azt elsőfokú bíróság törvényesen meg is tette. A felfüggesztett szabadságvesztés büntetések végrehajthatósága pedig nem évült el, figyelemmel a Btk. 67. § (1) bekezdés d/ pontjára, illetve a Btk. 68. § (1) bekezdésében foglaltakra.

Az elkövetéskor hatályos Itv. szerint az illeték minimuma még 7.000,- forint volt, ekként az elsőfokú bíróság erre vonatkozó rendelkezését megfelelően pontosította az ítéletábra, illetve a kerekítést is a szabályoknak megfelelően kiigazította.

A végrehajtási fokozat az ítélet indokolásának a 44. oldalán helytelenül került rögzítésre a Btk. 43. § b/ pontjaként, az a további vádlottak esetében a Btk. 43. § a/ pontja.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése értelmében részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Budapest, 2013. év május hó 30. napján

bíró

A Pest Megyei Bíróság 12.Fk.99/2009/53. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Fkf.330/2011/14. számú ítéletében írt változtatás mellett I. r., II. r. IV. r. és VI. r. vádlottakkal szemben jogerős és - II. r. vádlott esetében a fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Budapest, 2013. május hó 30. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: